

Kelimelerle Yaşamak

– Ahmet Öztürk · 10 Ekim 2013

Ağırdır kelimelerin yükü.
Kendini bilmez fırara çıkarlar bazen,
Bazense en derin yerden vururlar adamı.
Omuzlarında taşıyan kim bilir,
Taşıyabilir misin bu yükü ?
Kismetsiz anlamlara sararsın da
Koyduğun sandıkta tozlanırlar.
Amaçsızca yıllar eskitir onları
Oysa haykırmalı o ince sessizlikte,
Zor mu yırtmak duvarları?
Yüreği kanayan birinden,
Daha mı acı ellerinin kanaması?
Sahipsiz düşlere sarılıyoruz bir de
Uçup giden ömrü üç gün kelebek,
Hatırını sorarken terk ediyor insanı.
Sahi, sizde de oluyor mu,
Uzun metraj filmlerin,
Kısa metraj filmlere yüzünü dönmesi?
Anlatamam da hissediyorum arada,
Ud sesinden çıkan kelimelerle
Gaydanın çığlık çığığa tiz sesinde
Buluşan o apayrı karmaşayı.
Bazıları diyor ki sana,
Yalnızlığa kucak aç umutsuzca,
Kaderin en ücra yalnızlığına.
Bazılarıysa derya deniz okyanusa,
Balık olup dal da,
Yaşa nefessizce bakmadan arkana.
Boğulan düşlerine yenisini ekle,
Kendini sev başta, asla üzülme.
Kelimeler elbet bir gün dönüp,
En güzide yerde çıkacak gün yüzüne.